

FRA BLÅ BLINK TIL SOCIALPÆDAGOGIK

Nogle gange kommer der noget godt ud af noget skidt. Sådan har det været for fængselsbetjent Henrik Båring, som stod uden tjenestested, da Arresthuset i Assens lukkede i sommer.

Af Søren Gregersen

"Når man har arbejdet 21 år i det lukkede system, står det ikke ligefrem bøjet i neon, at man egner sig til at arbejde på en pension," sådan formulerer Henrik Båring situationen, da Arresthuset i Assens blev lukket midlertidigt i juni, og han skulle finde et nyt sted at arbejde.

Men til trods for denne skepsis, søgte han alligevel job på kontraktpensionen på Fyn. Hvor man modsat arresthusene tager afsked med Kriminalforsorgens klienter. Fokus er rettet mod udslusning og ikke mod straf.

"Jeg kunne godt tænke mig at komme hen et sted, hvor succesraten er større. Hvor man kan se resultaterne af det, man gør. Nu har jeg gået med blå blink og peberspray i mange år, nu vil jeg prøve noget andet," siger Henrik Båring.

Det var dog ikke alene Henrik Båring, som skulle indstille sig på sporskiftet. Det skulle man også på pensionen.

Pensionsforstander Kim Damgaard var en smule bekymret, da han hørte, at der var en betjent fra et arresthus, som var interesseret i at arbejde i pensionen: "Det er vigtigt, at man har den rigtige holdning. Hvis man kun går op i orden og sikkerhed, skal man ikke være på en pension."

På den anden side er det en del af pensionens koncept, at personalet består af en blandet flok. Både nogle som kommer fra Kriminalforsorgen – og nogle som kommer udefra. Henrik fik jobbet.

INKASSATOR

Prøvelserne var dog ikke helt ovre endnu. Henrik Båring mødte op med klamme håndflader på første arbejdsdag. Og de blev ikke mindre klamme, da en af beboerne troede, at han var kommet for at opkræve penge: "Hvis du er inkassator, skal du ringe på derovre," fik han at vide.

Og da en anden beboer lidt senere genkendte ham og udbrød: "Gud Henrik, du er vel ikke blevet kriminel," tænkte han, at det her går aldrig godt.

Der var dog ingen grund til Henriks bekymring. Han blev nemlig budt velkommen af alle: "Jeg har aldrig været et sted, hvor man har taget så godt imod mig. Selv hunden Nuggi logrede med halen."

Og fra første dag gled han ind i personalegruppen på 20 medarbejdere, som består af socialrådgivere, pædagoger, fængselsbetjente og altså hunden Nuggi.

Pensionen har eksisteret i 15 år og er til grevens store fortrydelse placeret klods op ad Egeskov Slot. Greven vil gerne bruge bygningen til en pension af den mere traditionelle slags – altså som vandrehjem. Måske af denne årsag er der i dag ikke et samarbejde henover hækken.

Til gengæld oplever Henrik et godt samarbejde inden for hækken. Det gælder for eksempel i pensionens køkken, der er et samlingspunkt for både personale og beboere: "Jeg kom fra et sted, hvor man varmede en Sønder Omme-platte i varmeovnen for de indsatte, til et sted hvor alle laver mad sammen."

NOGET GODT UD AF FORANDRING

Janni Iversen er en af de andre fængselsbetjente på pensionen. Det har hende, som tog kontakt til fagbladet for at gøre opmærksom på Henriks historie: "Jeg tænker, der ligger en god historie i at fortælle, at der faktisk også kan komme noget godt ud af at gøre tjeneste på andre institutioner. Hvis man er indstillet på forandring, så kommer der næsten altid noget godt ud af det," skrev hun.

Og det budskab gentager hun ved køkkenbordet, da fagbladet bliver budt på formiddagskaffe.

"Jeg har arbejdet fem år i arresthuset i Kolding. Det var et job, som jeg var glad for. Det var enormt spændende at lave relationsarbejde i døgndrift. Men når man har prøvet at lukke folk inde i mange år, er det godt at prøve noget andet," siger hun.

Hun peger på fordelene ved at bruge fængselsbetjente på udslusningspensioner. Betjentene kender nemlig Kriminalforsorgen ud og ind, og ved hvilke rammer beboerne kommer fra, når de tjekker ind på pensionen. Omvendt har de andre personalegrupper også deres styrker: "De har nok lidt højere til loftet," siger Janni Iversen.

I dagligdagen bliver der dog ikke skelnet mellem de forskellige personalegrupper: "Man går ikke rundt med et skilt, men personalet kommer med forskellige kompetencer," siger forstander Kim Damgaard.

Han har kun lovord til overs for Henrik Båring: "Han er gået godt ind i både det pædagogiske og behandlingsmæssige. Han er god til at lytte. Og han har en god indflydelse på både beboere og ansatte."

Så selvom Henrik Båring foreløbig kun er tilknyttet pensionen til nytår, håber forstanderen, at han fortsætter i det nye år. Det er dog ikke afklaret endnu. Det er nemlig usikkert, om Arresthuset i Assens genåbner.

Hvis han selv får lov til at vælge, vil han gerne blive på pensionen: "Forstå mig ret. Jeg var glad for at arbejde i et arresthus. Men det er godt at få nye impulser. Der er ingen tvivl om, at jeg er blevet en bedre betjent både socialt, fagligt og menneskeligt."

Vil du anbefale sporskiftet til andre? "Ja, det vil jeg. Men man skal have lyst til det og være parat til at give noget af sig selv," siger Henrik Båring.

” Jeg kunne godt tænke mig at komme hen et sted, hvor succesraten er større. Hvor man kan se resultaterne, af det man gør.